

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 30. júna 2016 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb kapitálu – Články 63 a 65 ZFEÚ – Článok 4 ZEÚ – Priame dane – Zdanenie dividend – Daňová zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia – Tretie štáty – Pôsobnosť“

Vo veci C-176/15,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal de première instance de Liège (Prvostupňový súd v Liège, Belgicko) z 30. marca 2015 a doručený Súdnemu dvoru 20. apríla 2015, ktorý súvisí s konaním:

Guy Riskin,

Geneviève Timmermans

proti

Belgicku,

SÚDNY DVOR (šiesta komora)

v zložení: predseda šiestej komory A. Arabadžiev, sudcovia C. G. Fernlund (spravodajca) a S. Rodin,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- G. Riskin a G. Timmermans, v zastúpení: J.-P. Douny a R. Douny, avocats,
- belgická vláda, v zastúpení: M. Jacobs a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a B. Beutler, splnomocnení zástupcovia,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Simmons a L. Christie, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Ford, barrister,
- Európska komisia, v zastúpení: W. Roels a C. Soulay, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 12. apríla 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 63 a 63 ZFEÚ v spojení s článkom 4 ZEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, v ktorom proti sebe vystupujú na jednej strane pán Guy Riskin a pani Geneviève Timmermans a na druhej strane Belgicko vo veci zdanenia dividend v Belgicku vyplácaných spoločnosťou so sídlom v Poľsku, na ktoré bola v tomto poslednom uvedenom členskom štáte uplatnená zrážková daň.

Právny rámec

Belgické právo

3 Článok 5 Code des impôts sur les revenus de 1992 (Zákonník o dani z príjmov z roku 1992, ďalej len „CIR 92“) stanovuje:

„Obyvatelia kráľovstva platia daň z príjmu fyzických osôb zo všetkých zdaniteľných príjmov uvedených v tomto zákonníku, aj keby niektoré z týchto príjmov vznikli alebo boli vyplatené v cudzine.“

4 Článok 6 CIR 92 stanovuje:

„Zdaniteľným príjmom je súčet čistých príjmov znížený o odpodátateľné výdavky.

Súčtom čistých príjmov je súhrn čistých príjmov nasledujúcich druhov:

1. príjmy z nehnuteľností;
2. kapitálové príjmy a príjmy z hnuteľného majetku;
3. príjmy z vykonávania povolania;
4. ostatné príjmy.“

5 Podľa článku 17 ods. 1 tohto zákonníka:

„Kapitálovými príjmami a príjmami z hnuteľného majetku sú výťažky z hnuteľného majetku poberané z akéhokoľvek dôvodu, a to:

1. dividendy;

...“

6 Článok 285 uvedeného zákonníka stanovuje:

„Pokiaľ ide o príjmy z kapitálu a príjmy z hnuteľného majetku..., paušálna časť zahraničnej dane sa započíta do dane, pokiaľ tieto príjmy podliehali v zahraničí dani, ktorá je obdobná dani z príjmu fyzických osôb, dani z príjmu právnických osôb, alebo dani z príjmu nerezidentov, a pokiaľ je tento kapitál a hnuteľný majetok určený na výkon pracovnej činnosti v Belgicku.

...“

7 Článok 286 tohto zákonníka v znení, ktoré sa uplatňuje na zdaňovacie obdobie, o ktoré ide v konaní vo veci samej, stanovuje:

„Paušálna čas zahraničnej dane je stanovená vo výške 15/85 istého príjmu pred odpočítaním zrážkovej dane z hnuteľného majetku a prípadne odvodu štátu bydliska.

...“

Zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia medzi Belgickom a Poľskom

8 Zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia medzi Belgickým kráľovstvom a Poľskou republikou s cieľom zamedziť dvojité zdanenie a predísť daňovým podvodom a únikom v oblasti dane z príjmu a majetkovej dane, podpísaná vo Varšave 20. augusta 2001 (ďalej len „belgicko-poľská zmluva“), vo svojom článku 10 stanovuje:

„1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa zdaťujú v tomto druhom štáte.

2. Tieto dividendy sa pritom môžu zdať aj v štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu; ak je však skutočný príjemca dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, takto stanovená daň nemôže presiahnuť:

a) 5 % hrubej sumy dividend, ak je skutočný príjemca spoločnosťou (inou než verejná obchodná spoločnosť), ktorá:

– priamo vlastní podiel zodpovedajúci aspoň 25 % základného imania spoločnosti vyplácajúcej dividendy alebo

– priamo vlastní podiel zodpovedajúci aspoň 10 % základného imania spoločnosti vyplácajúcej dividendy, pokiaľ má obchodný podiel investičnú hodnotu najmenej 500 000 eur alebo ich ekvivalent v inej mene;

b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Týmto odsekom nie je dotknuté zdanenie príjmu spoločnosti, ktorý je určený na výplatu dividend.

3. Pojem ‚dividendy‘ uvedený v tomto článku označuje príjmy pochádzajúce z akcií, úastín alebo podielových listov, podielových práv, podielov zakladateľa alebo iných podielov na zisku s výnimkou pohľadávok, ako aj príjmov – priznaných hoci aj vo forme úrokov – podliehajúcich rovnakému daňovému režimu ako príjmy z akcií podľa daňovo-právnej úpravy štátu, v ktorom má sídlo vyplácajúca spoločnosť.

...“

9 Článok 23 ods. 1 písm. b) belgicko-poľskej zmluvy stanovuje:

„1. Pokiaľ ide o Belgicko, dvojitému zdaneniu sa zamedzí takto:

...“

b) S výhradou ustanovení belgickej právnej úpravy o započítaní dane zaplatenej v zahraničí do belgickej dane, pokiaľ belgický rezident získava príjmy, ktoré sú zahrnuté do jeho celkového príjmu podliehajúcemu belgickej dani a ktoré pozostávajú z dividend..., poľská daň vybratá z týchto príjmov sa započíta do belgickej dane vzťahujúcej sa na tieto príjmy.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 Pán Riskin a pani Timmermans s bydliskom v Belgicku majú obchodný podiel v spoločnosti so sídlom v Poľsku. Počas roka 2009 dostali na základe tohto obchodného podielu dividendy, z ktorých tento posledný uvedený poľský štát vybral zrážkovú daň vo výške 15 %.

11 V priebehu roka 2012 služba danej kontroly belgickej finančnej správy zaslala G. Riskinovi a G. Timmermans dodatočný daňový výmer k ich daňovému priznaniu k dani z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roka 2010. Táto správa usúdila, že podľa článku 10 belgicko-poľskej zmluvy a článkov 5, 6 a článku 17 ods. 1 CIR 92 dividendy pochádzajúce od spoločnosti so sídlom v Poľsku podliehajú v Belgicku zdaneniu so sadzbou 25 %.

12 G. Riskin a G. Timmermans spochybnili tento daňový výmer, pričom uviedli, že podľa článku 23 belgicko-poľskej zmluvy sa daň z príjmu zaplatená v Poľsku mala započítať na daň dlžnú v Belgicku.

13 Finančná správa odpovedala, že článok 23 tejto zmluvy stanovuje započítanie poľskej dane z príjmu na belgickú daň s výhradou uplatnenia belgického práva, t. j. článku 285 CIR 92, ktorý umožňuje takéto započítanie iba vtedy, ak kapitál alebo majetok, z ktorého pochádzajú dotknuté dividendy, sú určené na výkon pracovnej činnosti v Belgicku. Keďže finančná správa sa domnievala, že v danom prípade to tak nie je, odmietla započítať poľskú zrážkovú daň z príjmu na belgickú daň a v dôsledku toho zamietla ich sťažnosť.

14 G. Riskin a G. Timmermans podali proti tomuto rozhodnutiu finančnej správy žalobu na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, pričom uviedli, že na rozdiel od belgicko-poľskej zmluvy ostatné zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorené medzi Belgickom a niektorými tretími štátmi, ktoré nie sú poľskými štátmi Európskej únie, neobsahujú odkaz na belgické právo, a umožňujú teda započítanie dane z príjmu zaplatenej v týchto tretích štátoch na belgickú daň bez toho, aby sa zohľadňovali podmienky stanovené belgickým právom. Domnievajú sa, že nemožno legitímne pripustiť, aby sa tretiemu štátu priznalo výhodnejšie daňové zaobchádzanie než poľským štátom.

15 Za týchto okolností Tribunal de première instance de Liège (Prvostupňový súd v Liège, Belgicko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je pravidlo stanovené v článku 285 CIR 92, implicitne potvrdzujúce dvojité zdanenie zahraničných dividend, pokiaľ ide o fyzickú osobu s bydliskom v Belgicku, v súlade so zásadami práva Únie zakotvenými v článku 63 ZFEÚ v spojení s článkom 4 ZEÚ, pokiaľ umožňuje Belgicku, aby zvýhodnilo investície v tretích krajinách (USA) na úkor tých, ktoré môžu byť uskutočnené v poľských štátoch Európskej únie (Poľsku), podľa svojej úvahy, na základe ustanovení belgického práva, na ktoré odkazuje zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia podpísaná Belgickom, a síce podľa toho, či odkazuje na článok 285, ktorý stanovuje podmienky započítania dane, alebo na článok 286, ktorý stanovuje iba výšku započítania paušálnej časti dane?

2. Je článok 285 CIR 92 v rozpore s článkami 49, 56 a 58 ZFEÚ, keď podmieňuje možnosť započítania zahraničnej dane do belgickej dane tým, že kapitál a majetok, ktorý je zdrojom príjmov, musí byť určený na výkon pracovnej činnosti v Belgicku?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti druhej prejudiciálnej otázky

16 Belgická vláda sa domnieva, že druhá prejudiciálna otázka týkajúca sa možnosti započítania zahraničnej dane z príjmu na belgickú daň pod podmienkou, že kapitál a majetok, ktorý je zdrojom

príjmov, sú určené na výkon pracovnej činnosti v Belgicku, je neprípustná, keďže výsledok sporu pred vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, nezávisí od prípadnej odpovede na túto otázku.

17 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o návrhu predloženom vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nijako nesúvisí s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, ak ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi nevyhnutnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sa mu položili (rozsudok z 21. mája 2015, *Verder LabTec*, C-657/13, EU:C:2015:331, bod 29 a citovaná judikatúra).

18 V prejednávanej veci zo spisu predloženého Súdnemu dvoru jasne vyplýva, že kapitál alebo majetok, ktorý je zdrojom dividend, o ktoré ide vo veci samej, nie sú určené na výkon pracovnej činnosti, či už v Belgicku, alebo na území iného členského štátu. Za týchto okolností sa druhá prejudiciálna otázka musí považovať za hypotetickú otázku a v dôsledku toho za neprípustnú.

O prvej prejudiciálnej otázke

19 Najskôr je potrebné zdôrazniť, že nebolo uvedené, že údajné rozdielne zaobchádzanie sa týka dividend pochádzajúcich od spoločnosti so sídlom v Poľsku a dividend pochádzajúcich od spoločnosti so sídlom v Belgicku. Naproti tomu bolo uvedené, že toto rozdielne zaobchádzanie sa týka dividend pochádzajúcich od spoločnosti so sídlom v Poľsku a dividend pochádzajúcich od spoločnosti so sídlom v treťom štáte.

20 Je totiž nesporné, že na rozdiel od belgicko-poľskej zmluvy, ktorá s cieľom stanoví podmienky započítania zrážkovej dane z príjmu zaplatenej v Poľsku na daň splatnú v Belgicku odkazuje na ustanovenia belgického práva, ostatné zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorené medzi Belgickým kráľovstvom a niektorými tretími štátmi nestanovujú takýto odkaz a umožňujú tak započítanie zrážkovej dane z príjmu zaplatenej v týchto tretích štátoch na daň splatnú v Belgicku bez toho, aby sa zohľadnili podmienky stanovené belgickým právom.

21 Pokiaľ ide o konanie vo veci samej, dôsledkom odkazu na belgické právo je to, že daň z príjmu vzťahujúca sa na dividendy zaplatená formou zrážok v Poľsku sa nemôže započítať na daň splatnú v Belgicku, pretože podmienka stanovená v článku 285 CIR 92 – konkrétne podmienka určenia kapitálu alebo majetku, ktorý je zdrojom dotknutých dividend, na výkon pracovnej činnosti v Belgicku – nie je splnená, zatiaľ čo takéto započítanie by sa bolo priznalo bez toho, aby bolo potrebné splniť túto podmienku určenia, ak by dividendy pochádzali z tretieho štátu, s ktorým Belgické kráľovstvo uzatvorilo zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia stanovujúcu nepodmienený nárok na takéto započítanie.

22 Svojou prvou otázkou sa teda vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa ustanovenia Zmluvy týkajúce sa voľného pohybu kapitálu v spojení s článkom 4 ZEÚ majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát v situácii, akou je situácia vo veci samej, neposkytol výhodu výhodnejšieho zaobchádzania priznanú akcionárovi, ktorý je rezidentom, – vyplývajúcu z dvojstrannej daňovej zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorenej medzi týmto členským štátom a tretím štátom, a v zmysle ktorej sa zrážková daň z príjmu zaplatená v tomto treťom štáte nepodmienečne započíta na daň splatnú v uvedenom členskom štáte bydliska akcionára, – akcionárovi, ktorý je rezidentom poberačím dividendy pochádzajúce z členského štátu, s ktorým tento členský štát bydliska uzatvoril dvojstrannú daňovú zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia, ktorá podmieňuje priznanie takéhoto započítania dodržaním dodatočných podmienok stanovených

vnútroštátnym právom.

23 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že opatrenia zakázané ?lánkom 63 ods. 1 ZFEÚ ako obmedzenia pohybu kapitálu zah?ajú opatrenia, ktoré sú spôsobilé odradiť nerezidentov od investovania v ur?itom ?lenskom štáte alebo odradiť rezidentov uvedeného ?lenského štátu od investovania v iných štátoch (rozsudok zo 17. septembra 2015, Miljoen a i., C?10/14, C?14/14 a C?17/14, EU:C:2015:608, bod 44 a citovaná judikatúra).

24 V prejednáwanej veci je nesporné, že situácia belgických rezidentov, ako sú G. Riskin a G. Timmermans, poberajúcich dividendy pochádzajúce z ?lenských štátov, ako je Po?ská republika, ktorí na to, aby mohli dosiahnuť započítanie zaplatenej zrážkovej dane z príjmu na belgickú da?, musia sp??ať podmienku stanovenú v ?lánku 285 CIR 92, je menej výhodná než situácia belgických rezidentov poberajúcich dividendy pochádzajúce z tretieho štátu, s ktorým Belgické krá?ovstvo uzatvorilo dvojstrannú zmluvu stanovujúcu nepodmienený nárok na takéto započítanie.

25 Takéto nevýhodné zaobchádzanie môže odrádzať belgických rezidentov od investovania v ?lenských štátoch, s ktorými Belgické krá?ovstvo neuzatvorilo dvojstrannú zmluvu stanovujúcu nepodmienený nárok na započítanie zaplatenej zrážkovej dane z príjmu na belgickú da? a v dôsledku toho predstavuje obmedzenie vo?ného pohybu kapitálu, ktoré je v zásade zakázané ?lánkom 63 ods. 1 ZFEÚ.

26 Podľa znenia ?lánku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ však „ustanovenia ?lánku 63 [ZFEÚ] [sa uplatňujú] bez toho, aby boli dotknuté práva ?lenských štátov... uplatňovať príslušné ustanovenia ich da?ových zákonov, ktoré rozlišujú da?ových poplatníkov podľa miesta bydliska alebo podľa miesta, kde investovali kapitál“.

27 Táto výnimka, ktorá sa vykladá striktne, je sama obmedzená ?lánkom 65 ods. 3 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že vnútroštátne ustanovenia uvedené v odseku 1 tohto ?lánku „nesmú byť prostriedkom pre svojvoľnú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie vo?ného pohybu kapitálu a platieb vymedzených v ?lánku 63 [ZFEÚ]“ (rozsudok z 13. marca 2014, Bouanich, C?375/12, EU:C:2014:138, bod 62 a citovaná judikatúra).

28 Je preto potrebné rozlišovať medzi dovoleným nerovným zaobchádzaním podľa ?lánku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ a diskrimináciou, ktorú zakazuje odsek 3 toho istého ?lánku. Z judikatúry Súdneho dvora pritom vyplýva, že na to, aby sa vnútroštátna da?ová právna úprava, ktorá rozlišuje medzi da?ovníkmi podľa miesta investovania ich kapitálu, mohla považovať za zlužiteľnú s ustanoveniami Zmluvy o vo?nom pohybe kapitálu, je potrebné, aby sa tento rozdiel v zaobchádzaní vz?ahoval na situácie, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo aby bol odôvodnený naliehavým dôvodom všeobecného záujmu (rozsudok z 13. marca 2014, Bouanich, C?375/12, EU:C:2014:138, bod 63 a citovaná judikatúra).

29 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ?lenským štátom prislúcha, aby pri dodržaní práva Únie zorganizovali svoj systém zda?ovania podielu na zisku a v rámci toho predovšetkým ur?ili základ dane, ako aj sadzbu dane, ktoré sa uplatňujú na akcionára, ktorému sa vypláca podiel na zisku, a že v prípade, že neexistuje žiadne opatrenie na zjednotenie alebo harmonizáciu na úrovni Únie, ?lenským štátom zostáva zachovaná právomoc vymedziť, zmluvou alebo jednostranne, kritériá rozdelenia svojej právomoci zdanenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. mája 2008, Orange European Smallcap Fund, C?194/06, EU:C:2008:289, bod 48).

30 Preto, ak existujú rozdiely medzi da?ovými právnymi predpismi rôznych ?lenských štátov, ktoré vyplývajú z tejto situácie, ?lenský štát môže byť vedený k tomu, aby na základe zmluvy alebo jednostranne rôzne zaobchádzal s dividendami, ktoré pochádzajú z rôznych štátov, pričom toto rôzne zaobchádzanie zah?aduje tieto rozdiely (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. mája

2008, Orange European Smallcap Fund, C-194/06, EU:C:2008:289, bod 49).

31 V súvislosti s dvojstrannými daňovými zmluvami z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pôsobnosť takejto zmluvy je ohraničená fyzickými alebo právnickými osobami, ktoré vymedzuje. Rovnako platí, že výhody, ktoré sú v nej stanovené, tvoria neoddeliteľnú súčasť všetkých zmluvných pravidiel a prispievajú k všeobecnej rovnováhe vzájomných vzťahov medzi dvomi zmluvnými štátmi (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. júla 2005, D., C-376/03, EU:C:2005:424, body 54, 61 a 62, ako aj z 20. mája 2008, Orange European Smallcap Fund, C-194/06, EU:C:2008:289, body 50 a 51). Je potrebné pripomenúť, že ako uviedla generálna advokátka v bode 43 svojich návrhov, táto situácia je rovnaká aj v prípade dohôd o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorených s členskými štátmi alebo tretími štátmi.

32 Pokiaľ ide o vec samu, je potrebné uviesť, že situácie, v ktorých sa priznáva výhoda nepodmieneného započítania, sú situáciami, v ktorých sa Belgické kráľovstvo v rámci dvojstranných daňových zmlúv o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorených s niektorými tretími štátmi, ktoré vykonávajú zrážku dane vzťahujúcej sa na dividendy, zaviazalo umožniť belgickým rezidentom započítanie uvedenej zrážky na daň splatnú v Belgicku.

33 Z toho vyplýva, že pôsobnosť takejto zmluvy je ohraničená na belgických rezidentov, ktorí poberajú dividendy pochádzajúce z takéhoto tretieho štátu a tento štát voňi nim uplatnil zrážku dane. Skutočnosť, že dotknutá výhoda sa priznáva iba belgickým rezidentom, na ktorých sa vzťahuje pôsobnosť tejto dohody, by sa nemala analyzovať ako výhoda, ktorú možno oddeliť od zvyšku tejto zmluvy, keďže ako bolo uvedené v bode 31 tohto rozsudku, táto výhoda tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvných pravidiel a prispieva k všeobecnej rovnováhe vzájomných vzťahov medzi dvomi zmluvnými štátmi uvedenej zmluvy.

34 Za týchto okolností sa belgickí rezidenti, ako sú tí, o ktorých ide vo veci samej, poberajúci dividendy pochádzajúce z členských štátov, ako je Poľská republika, ktorí na to, aby mohli dosiahnuť započítanie zaplatenej zrážkovej dane z príjmu na belgickú daň, musia spĺňať podmienku stanovenú v článku 285 CIR 92, nenachádzajú v situácii, ktorá je objektívne porovnateľná so situáciou belgických rezidentov poberajúcich dividendy pochádzajúce z tretieho štátu, s ktorým Belgické kráľovstvo uzatvorilo dvojstrannú zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia stanovujúcu nepodmienený nárok na takéto započítanie.

35 Z toho vyplýva, že nevýhodné zaobchádzanie, ako je to, o ktoré ide vo veci samej, nepredstavuje prekážku zakázanú ustanoveniami Zmluvy týkajúcimi sa voľného pohybu kapitálu.

36 Napokon, pokiaľ ide o lojálnu spoluprácu stanovenú článkom 4 ZEÚ, postačuje pripomenúť, že tento článok by sa nemal vykladať v tom zmysle, že z neho vyplýva samostatná povinnosť zaťažujúca členské štáty, ktorá by išla nad rámec povinností, ktoré im môžu vyplývať v zmysle článkov 63 a 65 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle uznesenie z 19. septembra 2012, Levy a Sebbag, C-540/11, neuvěřeně, EU:C:2012:581, body 27 až 29).

37 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné odpovedať na prvú otázku tak, že články 63 a 65 ZFEÚ v spojení s článkom 4 ZEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát v situácii, akou je situácia vo veci samej, neposkytol výhodu výhodnejšieho zaobchádzania priznanú akcionárovi, ktorý je rezidentom, – vyplývajúcu z dvojstrannej daňovej zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorenej medzi týmto členským štátom a tretím štátom, a v zmysle ktorej sa zrážková daň z príjmu zaplatená v tomto treťom štáte nepodmienečne započíta na daň splatnú v uvedenom členskom štáte bydliska akcionára, – akcionárovi, ktorý je rezidentom poberajúcim dividendy pochádzajúce z členského štátu, s ktorým tento členský štát bydliska uzatvoril dvojstrannú daňovú zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia, ktorá podmieňuje priznanie takéhoto započítania dodržaním dodatočných podmienok stanovených vnútroštátnym

právom.

O trovách

38 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Články 63 a 65 ZFEÚ v spojení s článkom 4 ZEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby český štát v situácii, akou je situácia vo veci samej, neposkytol výhodu výhodnejšieho zaobchádzania priznanú akcionárovi, ktorý je rezidentom, – vyplývajúcu z dvojstrannej daňovej zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorenej medzi týmto českým štátom a tretím štátom, a v zmysle ktorej sa zrážková daň z príjmu zaplatená v tomto treťom štáte nepodmienenne započíta na daň splatnú v uvedenom českom štáte bydliska akcionára, – akcionárovi, ktorý je rezidentom poberajúcim dividendy pochádzajúce z českého štátu, s ktorým tento český štát bydliska uzatvoril dvojstrannú daňovú zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia, ktorá podmieňuje priznanie takéhoto započítania dodržaním dodatočných podmienok stanovených vnútroštátnym právom.

Podpisy

* Jazyk konania: francúzština.